

'MIJN BEPERKING BEPERKT NIET MIJN AMBITIE'

Harry Haddering werkt bij het Werkgeversservicepunt van UWV

Toen zijn eerste UWV-salaris werd gestort, had Harry Haddering (49) wel even een 'kippenvlomentje'. Bijna dertig jaar was hij - gedeeltelijk - afhankelijk geweest van een Wajong-uitkering. Nu is Haddering ondersteunend medewerker van het Werkgeversservicepunt in Groningen.

Bij zijn geboorte liep Haddering hersenletsel op. Daardoor is hij volledig rolstoelafhankelijk. 'Mijn levensmotto luidt: mijn beperking beperkt niet mijn ambitie', lacht hij. Jarenlang maakte Haddering zich er op allerlei manieren - bezoldigd en onbezoldigd

- hard voor om mensen met een handicap 'zichtbaar' te maken voor de maatschappij en voor werkgevers in het bijzonder. Dat deed hij zelf door actief te zijn op LinkedIn. 'Ik heb ruim 3.000 connecties. Toen ik een berichtje over mijn eerste UWV-salaris postte, werd dat meer dan 91.000 keer gedeeld!'

Naar vermogen functioneren

Via zijn netwerk kreeg Haddering eerder al een baan bij de Rabobank. Door personeelsreductie op zijn lokale kantoor was hij na enige tijd genoodzaakt drie keer per week van Assen naar Meppel te reizen. Dat werd hem te veel. 'Ik zag in die tijd, september 2019, heel veel vacatures voorbijkomen voor mensen met een arbeidshandicap. Dus ik dacht: ik heb snel genoeg een andere baan.

Ik had natuurlijk geen rekening gehouden met corona.'

Via via

Toch bleef Haddering uiteindelijk maar een paar maanden werkloos. Wederom via via kwam hij in gesprek met de leidinggevende van UWV bij het Werkgeversservicepunt en werd aangenomen. Het is zijn taak bij te dragen aan het samenstellen en schrijven van managementrapportages. De 'mens Harry', zegt hij, zou het liefst op de barricades klimmen om de participatie van mensen met een arbeidshandicap nog beter te laten slagen. 'Maar ik ben ontzettend gelukkig met wat ik nu heb. Ik voel me hier prima. UWV is een organisatie waar ik volledig naar vermogen kan functioneren.'